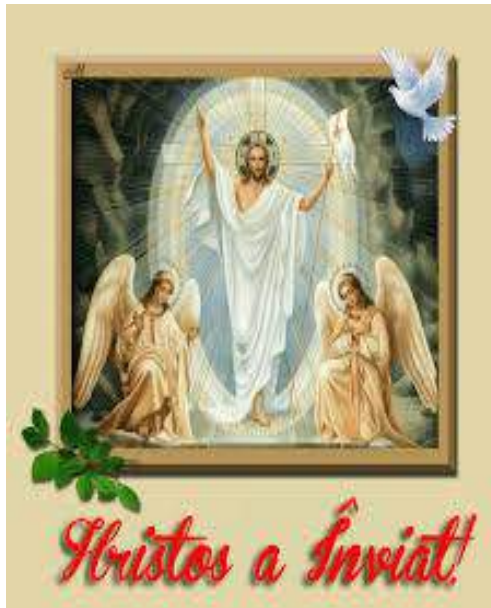

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA 24 APRILIE – 7 MAI

Miercuri 3 mai:

Acatistul Sfintei Învieri a Domnului 6.00 PM

Vineri 5 mai:

Paraclisul Maicii Domnului 6.00 PM

Sâmbătă 6 mai:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Vecernie 6.00 PM

Duminică 7 mai:

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
917. 592. 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A DOUA DUPA PASTI

In ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul. Atunci Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți ține, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijlocul lor și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele, și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios! A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeu meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Iisus a făcut înaintea ucenicilor Săi și alte multe minuni, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, viață să aveți în numele Lui. (IOAN 20, 19 - 31)

Panegiric la Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

În anul mântuirii 1500, voievodul Ștefan Cel Mare și Sfânt a trimis un steag al Moldovei la mânăstirea Zografu din muntele Athos, care poartă pe el chipul Sfântului Gheorghe omorând balaurul, însemnele stemei moldave și următoarea inscripție-rugăciune: „O, luptătorule și biruitorule mare Gheorghe, în nevoi și nenorociri grabnic ajutor și cald sprijinitor, iar celor întristați bucurie nespūsă, primește de la noi această rugăciune a smeritului tău rob, a Domnului Io Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu, domnul Țării Moldovei. Păzește-l pe el neatins în lumea aceasta și în cea de apoi, pentru rugăciunile celor ce te cinstesc pe Tine, ca să Te preamărim în veci. Amin. Și aceasta a făcut-o în anul 7008 (1500), în al 43-lea an al Domniei sale”.

Această faptă și rugăciune a domnului Moldovei, Ștefan cel Mare și Sfânt, este una din dovezile prețuirii de care se bucură la noi Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, a cărui pomenire o săvârșim astăzi, el fiind, de fapt, foarte popular în rândurile creștinilor ortodocși. Avem, însă și alte dovezi ale cinstirii: numele lui s-a dat unor localități de la noi (localități ca Sfântul Gheorghe, Sângeorz etc.); multe biserici și mânăstiri l-au ales ca hram; mulți creștini și creștine îi poartă numele (în traducere numele „gheorgheos” înseamnă lucrător de pământ, agricultor, cu înțelesul creștin și de lucrător în ogrorul Domnului).

Să ne amintim acum viața sa pământească și câteva dintre motivele pentru care Biserica i-a dat zi de pomenire. Se trăgea dintr-o familie de ofițeri romani care locuiau în Capadocia, fiind din pruncie crescut în frica de Dumnezeu și dragoste față de aproapele. Va urma cariera militară a tatălui și, în scurtă vreme - prin ascultare, disciplină și hărnicie - va primi gradul de general. În anul 303, însă, împăratul Dioclețian (284-305) a declanșat un val uriaș de persecuții împotriva creștinilor.

Multe biserici erau distruse, preoții și creștinii fiind uciși în masă, prin groaznice chinuri. Bisericilor li se dădea foc, uneori cu creștinii aflați înăuntru, așa cum s-a întâmplat în Frigia, de pildă. Din această pricină, creștinii au fost nevoiți să-și facă mici biserițe sub pământ. Persecutorii au dat de veste, însă și se cunosc cazuri când gurile de intrare în aceste biserici catacombe au fost astupate cu nisip, creștinii murind asfixiați. Acestea și altele asemenea l-au determinat pe tânărul general Gheorghe să ia atitudine împotriva persecutorilor, mărturisind chiar în fața împăratului că este creștin. Din acel moment pentru el a început drumul martirajului, amintindu-și de cuvintele Mântuitorului: „Dacă M-au prigonit pe Mine și pe voi vă vor prigoni” (Ioan 15, 20).

Mai întâi împăratul și cei din preajmă-i au încercat să-l abată de la dreapta credință prin făgăduințe, onoruri, ademeneli ș.a. El a rămas neclintit, însă, amintindu-și de un alt cuvânt al Mântuitorului: „Ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?” (Marcu, 8, 36-37). Văzându-l așadar neînduplecat, persecutorii și-au pus în lucru mijloacele cele mai sălbatice spre a-l sili să se lepede de Hristos, trecându-l prin toate vămile muceniciei: loviri cu sulița, bătăi în tălpi, lespezi de piatră pe piept, chinul la roată, încălțăminte cu

cuie, bătaie cu vine de bou etc. Pe toate le-a îndurat cu o tărie ce i-a impresionat chiar și pe prigonitori.

Mai mult, însăși împărăteasa Alexandra, impresionată de credința puternică a Sfântului, a cerut să fie botezată, spre uimirea tuturor. Împăratul, însă, incapabil să se ridice la înțelegerea dreaptă a situației, lăsându-se pradă furiei diabolice, a poruncit ca amândurora să li se taie capetele. Pe drumul spre locul de execuție, Alexandra împărăteasa a murit de spaimă. Biserica n-a uitat-o și i-a dat zi de pomenire, ca muceniță, 21 aprilie a fiecărui an. Iar Sfântului Gheorghe i s-a tăiat capul în ziua de 23 aprilie 303.

Pentru viața-i exemplară și mărturisirea credinței până la jertfă, Sfântul Mucenic Gheorghe a dobândit un loc ales de mijlocitor și rugător înaintea Preasfintei Treimi. În aceeași măsură și de mare făcător de minuni, descrise în cărțile ce cuprind viețile și faptele sfinților.

Dintre acestea, socotim potrivit a o înfățișa pe cea în care se descrie omorârea balaurului, mai ales pentru faptul că cele mai multe icoane așa îl prezintă pe sfântul mucenic: ostaș, călare, omorând cu sulița un balaur înfricoșător. Minunea a avut loc în părțile Siro-Feniciei, lângă cetatea Beirutului, nu departe de munții Libanului.

Aici era în acea vreme un iezor adânc, în care sălășluiau felurite lighioane, între care și un balaur ucigaș, care pierdea pe cei care se apropiau de mal, făcând jale și plângere multă în cetate. Locuitorii erau, de fapt, închinători la idoli, precum era și mai marele cetății. Au făcut, deci, sfat cum să scape de urgia abătută asupra-le și în neștiința lor au zis: „Ne vom ruga zeilor și vom face ceea ce ne vor descoperi!”. Și sau rugat zeilor (în fapt diavolilor) și au primit acest sfat: de nu vor să piară toți, să dea în fiecare zi, la rând și cu sorți, fiecare pe copiii lor, spre mâncare aceluia balaur.

Așa au făcut apoi, iar într-o anumită zi sorțul a căzut chiar asupra fiicei dregătorului. Prin lucrarea lui Dumnezeu, însă, cu puțin timp înainte ca fecioara nevinovată să fie sfâșiată de fiara cea înfricoșătoare, Sfântul Gheorghe s-a arătat ca un ostaș viteaz, călare și cu sulița în mână, iar în clipa în care balaurul se pregătea să ucidă, sfântul s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, lovind apoi puternic cu sulița drept în gâttelej balaurului, în timp ce calul îl călca în picioare.

Așa a fost izbăvită copila, iar o dată cu ea cetatea, ai cărei locuitori s-au botezat pe dată, ca la 25.000, afară de femei și copii. Această minune are, dincolo de faptele în sine, o semnificație aparte: omorârea balaurului răutății, al meșteșugurilor diavolești, prin puterea Crucii și a credinței în Hristos Cel Răstignit și Înviat.

Pr. Vasile Gordon

„Sfinte Mare Mucenice Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, spre a fi - precum tu ai fost - biruitori asupra ispitelor și ale oricăror lucrări diavolești, ca să aducem cu tărie slavă Preasfintei Treimi, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin”.